

Mihajlo Rostohar (30. 7. 1878 Bregy u Krška ve Slovinsku — 5. 8. 1966 Jugoslávie) (*obr. 476*) založil v Praze první českou laboratoř experimentální psychologie ve studijním roce 1911—1912. Laboratoř se nacházela v Krakovské ulici č. 6. V roce 1926 založil v Brně na Masarykově univerzitě Psychologický ústav.

Mezi jeho významné knižní práce patří: *Theorie hypothetického soudu*, Praha, Wiesner 1910, *Psychologické základy počátečního čtení s praktickým návodem ke čtení*, Brno, Kramerius 1934, *Psychologie jako věda o subjektivní skutečnosti*, Brno, Společnost pedagogického muzea 1950.

Soupis prací od roku 1905 do roku 1938 uspořádal J. Burjanek ve 4. čísle IV. ročníku časopisu *Psychologie* (1938) a V. Chmelař od roku 1939 do roku 1950 v IX. ročníku časopisu *Psychologie* (1949).

Základní psychologické názory Rostoharovy zhodnotil V. Chmelař ve studiích: Rostoharovy psychologické názory, *Psychologie* 1938, 4, 114—167; Rostoharovo psychologické dílo, *Psychologie*, 1949, 9, 89—105; Psycholog Rostohar, *Československá psychologie* 1959, 3, 3—11; Mihajlo Rostohar, *Československá psychologie* 1967, 11, 1—5. Životu a dílu M. Rostohara jakožto experimentálního psychologa věnoval pozornost J. Brožek (*Society for Slovene Studies Newsletter*, 1978, No. 10, 1—6) a J. Švancara (*K 20. výročí úmrtí M. Rostohara*, *Universitas*, 1986, 19, 4, 102—104).

Rostohar byl psychologem bystrého postřehu. Analýzu zakládal na pokusech a experimentálních zkušenostech. Měl smysl pro vědecky správně zjištěná fakta. Byl družný, kamarádský a průbojný.